

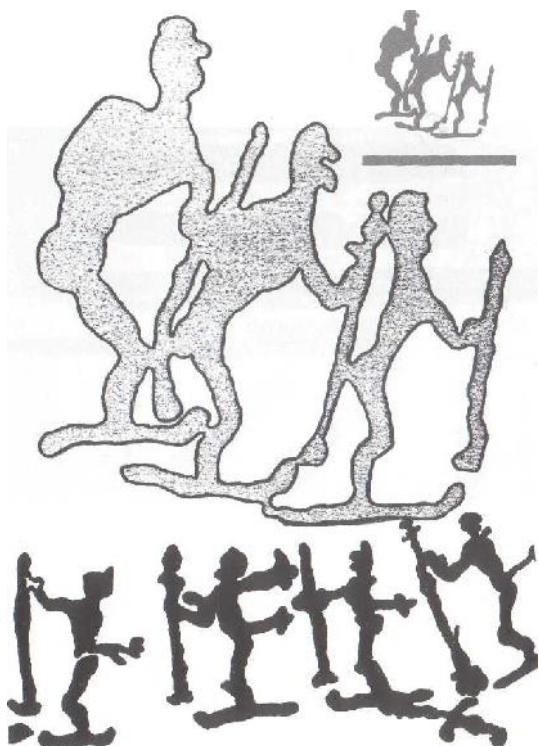
Історія виникнення та розвитку біатлону в світі

Біатлон – це лижна гонка зі стрільбою по спеціальних мішенях з положення лежачи та стоячи.

Специфічною особливістю біатлону є поєднання в одному змаганні різних по фізіологічному впливу на організм видів фізичної діяльності - динамічної (лижна гонка) та статичної (стрільба).

Виникнення цього виду спорту пов'язано з полюванням пращурів, під час якого застосовували різні засоби пересування, у тому числі лижі, та види зброї (від кам'яної сокири до сучасної стрілецької зброї).

Про це свідчать малюнки на скелях, що виявлені археологами у Норвезькому містечку Редеево.

Наскельні малюнки, які свідчать про історичне минуле виникнення біатлону

У більш пізні роки ідея полювання трансформувалася у спортивні змагання, які уперше були проведені в Норвегії у 1767 році. У таких змаганнях спортсмени під час проходження схилу середньої крутизни мав влучити у певну ціль, що знаходилася від нього на відстані 40 - 50 кроків.

Тому вважається, що сучасний біатлон виник в Норвегії, а його розвиток розпочався в 20 - 30 роках ХХ століття.

Поступово гонки на лижах із зброєю удосконалювалися та проводилися у вигляді “гонок військових патрулів”, під час яких

спортсмени з повною бойовою амуніцією долали лижну дистанцію завдовжки 50 кілометрів з різними природними перешкодами.

Перші змагання „Військових патрулів”

"Гонки військових патрулів" були включені до програми I зимових

Олімпійських ігор 1924 році у французькому містечку Шамоні, як показові виступи з нагородженням спортсменів олімпійськими медалями. Аналогічні змагання проводилися на II, IV та V зимових Олімпійських іграх. Їх видовищність перевершила очікувані результати і в 1957 році Міжнародним союзом сучасного п'ятиборства біатлон було визнано самостійним видом спорту.

Показова гонка „Військових патрулів” на V зимових Олімпійських іграх 1948 р. в Сент-Моріці (Швейцарія)

Провісником утворення біатлону на теренах колишнього СРСР став перший чемпіонат Росії з біатлону на дистанції 30 км, що проводився в м. Свердловську за участю лижників-гонщиків, що займалися “гонками патрулів”.

У 1958 році в Австрії проводився перший чемпіонат світу з біатлону в гонці на 20 км зі стрільбою на чотирьох вогневих рубежах з використанням зброї калібру 5,6, 6,5 і 7,62 міліметра. На кожному вогневому рубежі спортсмени здійснювали по п'ять пострілів. При цьому за діючими тоді правилами змагань на перших трьох вогневих рубежах стрільба проводилася з будь-якого положення (лежачи або стоячи) і лише на четвертому рубежі спортсмени стріляли з положення стоячи. За кожний промах до загального часу проходження дистанції нараховувалися дві штрафні хвилини.

Відповідно до рішення Міжнародної спілки сучасного пятиборства та біатлону (УІПМБ) у 1965 році встановлено кількість та послідовність положень для стрільби (лежачи - на першому і третьому, стоячи - на другому і четвертому вогневих рубежах). Уведено також диференційовану оцінку якості стрільби лежачи та стоячи (одна штрафна хвилина за попадання у зовнішнє коло мішені, дві штрафні хвилини за промах по мішені). Крім того, з 1968 року до програми змагань чемпіонату світу, а з 1968 - Олімпійських ігор уведено естафетну гонку 4 x7,5 кілометрів. З 1974 року до програми змагань чемпіонату світу, а з

1980 року - Олімпійських ігор уведено спринтерську гонку на 10 кілометрів. З цього часу в естафетній та в спринтерській гонці стрільба проводиться на двох вогневих рубежах з положення лежачи та стоячи. При цьому в естафетній гонці на кожному рубежі для ураження п'яти мішеней дозволяється застосування восьми патронів. Кожний промах у зазначених видах програм штрафується подоланням додаткового штрафного кола завдовжки 150 метрів.

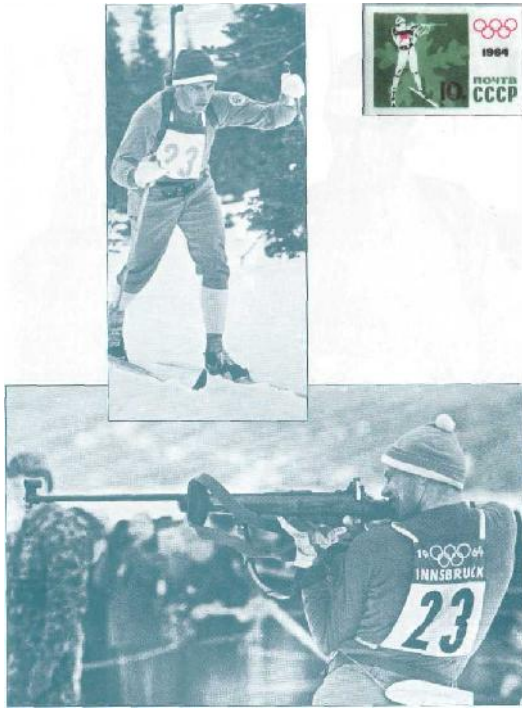
У 1976 році в біатлоні замінено зброю калібру 6,5 на зброю калібру 5,6 міліметрів. Зменшені також довжина дистанції для стрільби до 50 м та величина штрафного часу за кожний промах з двох до однієї хвилини. У зв'язку з цим значно підвищилась доступність біатлону для масових занять, зменшилась його небезпечність, зросли видовищність та популярність.

На VIII зимових Олімпійських іграх 1960 року у Скво-Веллі біатлону було надано статус олімпійського виду спорту.

Першим олімпійським чемпіоном з біатлону став швед К. Лестандер, який у гонці на 20 км показав час 1 годину 33 хвилини 21 секунду, влучивши в усі 20 мішеней. Бездоганна стрільба була у той час основним критерієм спортивного результату спортсмена.

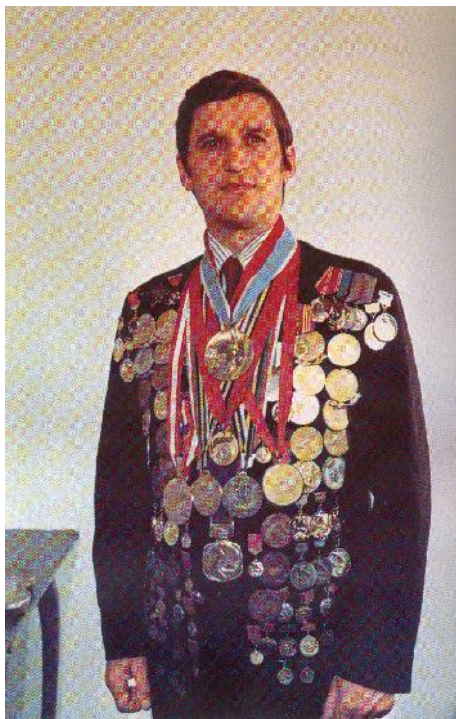
Першу бронзову медаль з біатлону на Олімпійських іграх 1960 року для колишньої збірної команди СРСР завоював росіянин Олександр Привалов.

Першим олімпійським чемпіоном з біатлону серед спортсменів з колишнього СРСР став у 1964 році в Інсбруку (Австрія) росіянин Володимир Меланін.

Перший чемпіон Олімпійських ігор 1964 року в Інсбруку (Австрія) з колишнього СРСР Володимир Меланін

Найтитулованішим біатлоністом колишнього СРСР є росіянин Олександр Тихонов, в активі якого 4 золоті олімпійські нагороди та 18 різних медалей чемпіонатів світу.

Чотириразовий Олімпійський чемпіон, багаторазовий чемпіон та призер чемпіонатів світу (18 медалей)

1984 рік, у якому проводився перший чемпіонат світу з біатлону серед жінок, офіційно вважається роком зародження цього виду спорту, який у 1992 році включено до програми зимових Олімпійських ігор. Першою чемпіонкою світу серед жінок стала російська біатлоністка Венера Чернишова, а першою олімпійською чемпіонкою - стала росіянка Анфіса Резцова.

Шестиразова чемпіонка світу з біатлону Венера Чернишова (закінчила Київський державний інститут фізичної культури та спорту)

З 1986 року на усіх змагальних дистанціях у біатлоні використовується вільний стиль пересування на лижах.

Розвиток біатлону в Україні

Перші кроки біатлону в Україні здійснені наприкінці 50-х років на Чернігівщині та у фізкультурно-спортивному товаристві “Колос”, де з’явилися перші лижники-біатлоністи Іконніков В.М., Колосов В.В.,

Прядко О.І., Прокопович В.Ф.

У 60 роках обласні ради фізкультурно-спортивного товариства „Динамо” почали розвивати біатлон в Сумській та Харківській областях.

У цей же час розпочався активний розвиток біатлону в спортивних товариствах “Авангард”, “Буревісник” і “Спартак”.

У вересні 1961 року аспірант Київського державного інституту фізичної культури та спорту Борис Зорін організував секцію біатлону, до якої увійшли лижники інституту – Анатолій Студьонов, Микола Блещунов, Яків Дворський, Володимир Крушинський, Віктор Краєнов, Павло Верстаков, Леонід Ткачук, Василь Ломаєв, Станіслав Поканевич. Ці спортсмени стали членами першої збірної команди України з біатлону.

Перша збірна команда України 1963 р.
Зліва-направо: Анатолій Студьонов, Микола Блещунов,
Яків Дворський, Володимир Крушинський, Віктор Краденов,
Павло Верстаков, Леонід Ткачук, Василь Ломаєв

У вересні 1962 року проведено перші літні всеукраїнські змагання з біатлону.

Спочатку розвиток біатлону був безсистемним та без державної підтримки.

Офіційною датою початку розвитку біатлону в Україні можна вважати січень 1963 р., коли в м. Харкові відбувся перший чемпіонат України з біатлону, який проводився паралельно з Першою зимовою Спартакіадою профспілок України. На цих змаганнях визначився перший чемпіон України з біатлону, яким став сумчанин Яків Дворський.

З цього часу активно розпочався розвиток біатлону в окремих областях України, в державних та громадських організаціях. Форми організації роботи залежали від стратегії розвитку спорту вищих досягнень у колишньому СРСР. У той час в Україні не приділялося належної уваги розвитку зимових видів спорту, зокрема біатлону.

Лише після проголошення Україною незалежності, заснування у 1992 році Федерації біатлону України та її визнання

Міжнародною спілкою біатлоністів, а також утворення Національного олімпійського комітету України розпочався новий етап розвитку біатлону.

На цей час біатлон розвивається в 7 областях України (Київська, Закарпатська, Львівська, Чернігівська, Сумська, Тернопільська, Харківська, м. Київ) фізкультурно-спортивних товариствах “Динамо”, “Колос” і “Україна”, Міністерстві оборони України та Міністерстві освіти і науки України.

В Україні діють 11 відділень в чотирьох спортивних школах олімпійського резерву, двох школах вищої спортивної майстерності та одному центрі олімпійської підготовки, в яких біатлоном займаються понад 1955 дітей, з якими працюють 107 тренерів.

Вагомий вклад у розвиток біатлону в Україні внесли окремі фахівці зимових видів спорту та біатлону, зокрема:

Фомін С.К. – кандидат педагогічних наук, професор, який провів велику організаційну та методичну роботу для розвитку біатлону та брав участь у заснуванні Федерації біатлону України.

Заслужений тренер УРСР, професор Фомін С.К. перед проведенням занять із студентами

Зорін Б.М. – головний фундатор становлення та розвитку українського біатлону. Протягом 1961 – 2004 років працював на посадах старшого, головного та державного тренера, начальником штатної збірної команди України. Під його безпосереднім керівництвом створено початкову матеріально-технічну базу біатлону та здійснювалася підготовка кадрів. Його вихованці Іван Суровцев, Іван Б'яков, Анатолій Болдар, Василь Карленко, Петро Бруєнко, Євген Колупаєв, Володимир Бринзак та багато інших спортсменів здобули для України перші медалі на зимових Олімпійських іграх, чемпіонатах СРСР, інших офіційних

міжнародних змаганнях та забезпечували подальший розвиток біатлону в Україні. За його сприяння в Україні підготовлена плеяда заслужених тренерів України, суддів всесоюзної, національної та міжнародної категорії. Він був першим заслуженим тренером УРСР з біатлону. За видатні заслуги в підготовці спортсменів високого класу та розвитку біатлону в Україні Зорін Б.М. удостоєний почесного звання “Заслужений працівник фізичної культури і спорту” та нагороджений орденом “Знак пошани”.

Перші наукові дослідження з біатлону проводять професор Фомін С.К. (ліворуч), доцент Зорін Б.М. (в центрі) та студент КГІФК П'ядухов Ю.С. (праворуч)

Започатковані Зоріним Б.М. традиції щодо розвитку біатлону продовжили:

Карленко В.П. – колишній член збірної команди України та СРСР 1969 – 1978 рр., дворазовий майстер спорту міжнародного класу з біатлону, заслужений тренер УРСР і СРСР з біатлону, суддя національної та Всесоюзної категорії з біатлону, кандидат педагогічних наук, професор. Працюючи на громадських засадах старшим тренером збірних команд УРСР з біатлону (1978 – 1984 рр.) і СРСР (1984 – 1988 рр.), забезпечив здобуття збіркою командою України з біатлону срібних та золотих медалей на II і III зимових спартакіадах народів СРСР 1982, 1986 рр. та підготував чемпіонку і призерку чемпіонатів світу з біатлону 1986 і 1989 років Надію Білову і Наталію Приказчикову (Фурсову). У цей час Карленко В.П. працює завідувачим сектором з питань фізичної

культури та спорту Секретаріату Кабінету Міністрів України та на громадських засадах проводить плідну роботу, спрямовану на розвиток біатлону в Україні. Він член виконкому і президії Федерації біатлону України та виконкому Національного олімпійського комітету України, віце-президент Федерації біатлону України, відповідає за науково-методичне забезпечення підготовки біатлоністів. За видатні досягнення у сфері фізичної культури та спорту він удостоєний почесного звання “Заслужений працівник фізичної культури та спорту” і нагороджений орденом “За заслуги” III ступеню;

Б'яков І. І. – олімпійський чемпіон, заслужений майстер спорту СРСР, перший президент Федерації біатлону України, колишній директор Республіканської школи вищої спортивної майстерності із зимових видів спорту, Забезпечував підготовку резерву до збірних команд України та представництво національної команди в офіційних міжнародних змаганнях з біатлону.

Дворазовий чемпіон зимових
Олімпійських ігор 1972 року
в Сапоро (Японія) та 1976 року
в Інсбруку (Австрія) – в естафетній гонці

Бахтурін Г.Т. – державний тренер з біатлону, під керівництвом якого забезпечується розвиток інфраструктури біатлону, організація та проведення Всеукраїнських та міжнародних змагань, здійснюються організаційні заходи щодо підготовки національних збірних команд та підвищення кваліфікації тренерів.

Бахтурін Г.Т. – майстер спорту СРСР з лижних гонок, багаторазовий чемпіон та призер Спартакіад народів СРСР, чемпіонатів УРСР, заслужений тренер УРСР, державний тренер з біатлону з 1989 року, генеральний секретар Федерації біатлону України з 1992 року

Бринзак В.М. – чемпіон України, призер Всесоюзних та республіканських змагань з біатлону, колишній старший тренер експериментальної чоловічої збірної команди України з біатлону. Під час проведення XVIII зимових Олімпійських ігор 1998 року в Нагано (Японія) Бринзак В.М. прийняв рішення болотуватися на посаду президента Федерації біатлону України та одногolosно обраний у травні 1998 року.

Володимир Бринзак (ліворуч) разом з Володимиром Куликом (праворуч) та Василем Карленко на XVIII зимових Олімпійських іграх 1998 року в Нагано

У 2005 – 2006 роках Бринзак В.М. плідно працював на посаді заступника Міністра у справах сім'ї, молоді та спорту.

Президент Федерації біатлону України Володимир Бринзак В.М. (ліворуч) разом з Міністром у справах сім'ї, молоді та спорту Юрієм Павленком співпрацюють під час проведення змагань

За підтримки керівників державних органів виконавчої влади та громадських організацій, прихильників розвитку спорту вищих досягнень та олімпійського руху він ініціював ряд важливих урядових рішень про створення в Україні центрів олімпійської підготовки, удосконалення механізмів розвитку матеріально-технічної бази зимових видів спорту та придбання сучасного наукового обладнання.

Бринзак В.М. (другий ліворуч) з прихильниками спорту вищих досягнень та олімпійського руху: Коржем В.П., Томенком М.В., Гамовим В.Г. та Шевляком І.М.

За його безпосередньою участю залучені спонсори для забезпечення провідних біатлоністів спортивною формою, найновішим інвентарем та обладнанням, організовані та успішно проведені в Україні літній чемпіонат Європи 2007 року, засідання технічного комітету та виконкому Міжнародного союзу біатлоністів.

Зараз Бринзак В.М. перший віце-президент Національного олімпійського комітету України, президент Федерації біатлону України. Його державна та громадська діяльність тісно пов'язана із сучасними досягненнями біатлоністів України та удосконаленням системи їх підготовки. Він особисто координує підготовку збірної команди України до зимових Олімпійських ігор, чемпіонатів і першостей світу та Європи, всесвітніх зимових універсіад та європейських спортивних фестивалів, здійснює плідну роботу щодо підтримки розвитку міжнародного олімпійського руху.

Перший віце-президент Національного олімпійського комітету України, президент Федерації біатлону України Володимир Бринзак (ліворуч), Президент МОК Жак Рогге (в центрі) та Голова Канадських приятелів Національного олімпійського комітету України Стах Габа (праворуч)

За видатні досягнення в розвитку спорту вищих досягнень, зокрема біатлону Бринзак В.М. удостоєний почесного звання “Заслужений працівник фізичної культури і спорту”, орденів “За заслуги” III і II ступеню.

Гідний внесок у розвиток біатлону та підготовку спортсменів та кадрів для біатлону внесли:

заслужені тренери УРСР та України - Дворський Я.І., Курочкін Р.К., Фурман М.Й., Прокопов В.Л., Починок І.М., Зоц М.М., Прядко О.І., Тиркут М., Соловей Л.О., Чігвінцев О.А., Луньов І.К., Орєхов М.Т., Кравченко О.В., Терьохін В.О., Бондарук Р.Р., Белова Н.О., Мулік В.В., Колупаєв Є. Ф., Зубрілов Р. О., Шамрай Г.М., Кознієнко В.Г., Крушинський В.Ф., Бушмельов І. А., Ломаєв В. В., Єршов Б. К. та багато інших тренерів;

Ломаєв В.В. (другий ліворуч), заслужений тренер УРСР разом із збіркою командою України

Організацію розвитку біатлону здійснювали керівники Союзу спортивних товариств і організацій України, Державного комітету УРСР у справах молоді, фізичної культури та спорту, Міністерства України у справах молоді і спорту, Державного комітету України з фізичної культури і спорту, Державного комітету молодіжної політики спорту і туризму України, Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту – Сокол В.В., Кулик В.В., Бака М.М., Борзов В.П., Федоренко І.Н., Цибух В.І., Волков О.В., Булатова М.М., Костенко М.П., Корж В.П., Павленко Ю.О., начальники відділу зимових видів спорту зазначених організацій – Самборський В.В., Морванюк А.Г., Брітцов М.М, Карленко В.П., Амірханов Д.А., начальники Чернігівського облспортууправління – Пирожок Д.О., Сумського облспортууправління – Шеремеревич А.Г., директор Чернігівської спеціалізованої дитячо-юнацької спортивної школи олімпійського резерву з лижного спорту та біатлону, начальник Управління з питань молоді та спорту Чернігівської облдержадміністрації Лазаренко М.Г., начальники обласних управлінь з питань фізичної культури та спорту Сумської – Салатенко О.А., Тернопільської – Ігнатенко В.М., Київської – Куроченко І.П., Львівської – Майборода Ю.А., облдержадміністрацій та Управління по фізичній культурі і спорту Київської міськдержадміністрації – Буркацький П.В., голови фізкультурно-спортивних товариств: “Колос” - Усенко А.П., “Україна” – Клопов І.І., Ципло М.І., “Динамо” – Федоренко І.Н.,

“Буревісник” – Синявська В.П., СК Міністерства освіти і науки України – Операйло С.І., СК Міністерства оборони України –Л.Д. Литвиненко, Величко О.І.

Микола Лазаренко (перший праворуч) – головний суддя змагань з біатлону

Володимир Кулик – прихильник розвитку біатлону в Україні

Одним з перших тренерів, який вніс вагомий внесок в розвиток біатлону в Івано-франківській області та в Україні був учитель фізичної культури загальноосвітньої школи в селищі Ворахта - Просвірін Б.О. Під його керівництвом розпочав свій шлях в біатлоні Бринзак В.М., багаторазові чемпіони та призери всесоюзних змагань, чемпіонатів УРСР та Центральної ради фізкультурно-спортивного товариства "Буревісник" брати Мирослав Грабовецький і Михайло Грабовецький, Сергій Дячук та Василь Дячук.

Просвірін Б.О., один з перших тренерів-аматорів України з біатлону та його вихованець, майстер спорту СРСР з біатлону Мирослав Грабовецький (№66)

Вищі навчальні заклади та окремі науковці забезпечували науково-методичне супроводження підготовки та здійснювали підготовку кадрів для біатлону, зокрема: Національний університет фізичного виховання і спорту – Платонов В.М., Львівський національний університет фізичного виховання і спорту – Герцик М.С., Приступа Є.Н., Харківська академія фізичної культури – Олійник М.О., Державний науково - дослідний інститут фізичної культури та спорту (Балобан В.М., Сахновський

К.П., Дрюков В.О.), доценти – Соболев В.Л., П'ядухов Ю.С., Пеньковець В.І., Кінль В.О., Віннік О.О.

Український центр спортивної медицини – Пуцев А.І., Дехтярьов Ю.П. та керівники обласних лікарсько-фізкультурних диспансерів, піклувалися про збереження здоров'я спортсменів.

Велика робота щодо створення належних умов для тренування біатлоністів та якісного проведення міжнародних і всеукраїнських змагань здійснена начальником навчально – спортивної бази “Тисовець” – Мельниковим В.М.

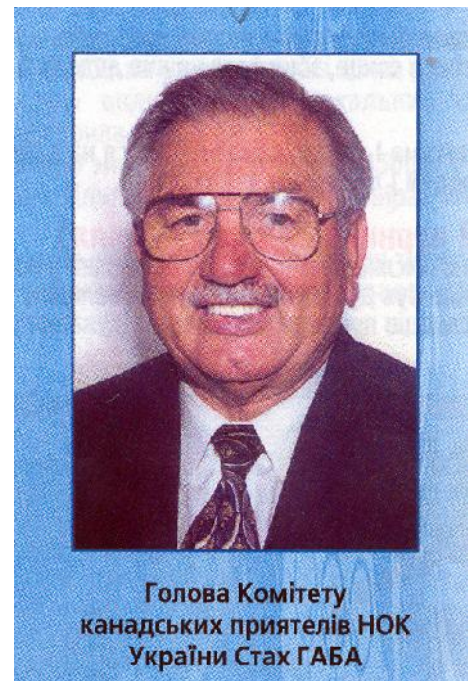
Мельников В.М. – майстер спорту з біатлону, переможець та призер чемпіонатів СРСР з біатлону

Представники чисельних засобів масової інформації забезпечували висвітлення подій щодо розвитку біатлону та результатів участі спортсменів України в міжнародних та всеукраїнських змаганнях. Серед них, зокрема Анатолій Волошин, Людмила Мовчан, – “Спортивна газета”, Галина Нечасва – “Олімпійська арена” – , Юхим Шарпанський, Сергій Савелій, Олександр Мащенко, Сергій Доценко, Руслан Свірін;

Юхим Шарпанський – коментатор творчого об'єднання “Спорт” Національної телекомпанії України, заслужений журналіст України

Вагому підтримку у визнанні та розвитку українського біатлону надали представники української діаспори Америки та Канади голова Спортивного комітету Всесвітнього Конгресу Українців Лариса Барабаш Темпл та в Голова Приятелів Національного олімпійського комітету України Стах Габа.

Володимир Бринзак та Лариса Барабаш Темпл з аташе Національного олімпійського комітету України під час перебування в Організаційному комітеті XIX зимових Олімпійських ігор 2002 року в Солт Лейк Сіті

На цей час біатлон розвивається за підтримки Міністерства з питань сім'ї, молоді та спорту, Національного олімпійського комітету України, місцевих органів виконавчої влади та фізкультурно-спортивних товариств.

Різні етапи розвитку біатлону в Україні характеризувалися різним ступенем спортивних здобутків.

I період – становлення (1963 – 1990 роки)

Перші досягнення та медалі найвищого ґатунку в цьому періоді здобули для України такі спортсмени:

Іван Суровцев - першим з спортсменів України брав участь в зимових Олімпійських іграх 1968 року в Греноблі (Франція);

Василь Карленко – майстер спорту СРСР міжнародного класу переможець міжнародних змагань та чемпіонатів СРСР 1973 -1976 років на різних дистанціях;

Іван Суворцев (ліворуч) та
Борис Зорін

Василь Карленко

Ярослав Сорока – золоту медаль в естафетній гонці на
чемпіонаті СРСР 1969 року;

Анатолій Болдар - майстер
спорту СРСР, перший серед
українських біатлоністів
срібний призер чемпіонату
СРСР серед юніорів 1968 року

Срібні призери першості
СРСР
1972 року з біатлону в
естафетній
гонці (зліва-направо
Василь Карленко,
Олександр Тимофєєв,
Віктор Русанов)

1974 рік – збірна команда України перемогла в естафетній гонці у найпрестижніших Всесоюзних змаганнях “Іжевська гвинтівка”.

Зліва-направо: Олександр Ростопін, Василь Карленко, Іван Б'яков, Віктор Русанов

1976 рік – збірна команда України на тренувальному зборі в Свердловській області. Третій ліворуч – заслужений тренер УРСР Борис Зорін

Іван Б'яков – чемпіон зимових Олімпійських ігор 1972 року в Сапоро та 1976 року в Інсбруку (другий праворуч) і його особистий тренер Борис Зорін (другий ліворуч)

Олександр Ростопін – майстер спорту міжнародного класу, чемпіон та призер чемпіонатів СРСР 1974-1976 років, 4 місце на чемпіонаті світу 1977 року

Збірна команда України з біатлону 1978 року.
Зліва – направо: Петро Бруєнко, Василь Карленко,
Євген Колупаєв, Микола Сагун

Збірна команда України з біатлону 1982 року

Петро Бруєнко – чемпіон II зимовій Спартакіаді народів СРСР 1982 року в гонці на 20 кілометрів та його собистий тренер Зорін Б.М.

Збірна команда України у складі Віктора Щура, Миколи Хованського, Тараса Дольного та Петра Бруєнка посіла 2 місце в естафетній гонці

на II зимовій Спартакіаді народів СРСР 1982 року

Тарас Дольний – здобув у 1983 році три золоті медалі на Всесвітній зимовій Універсіаді в м. Боровець (Болгарія);

Микола Давиденко, Тарас Дольний, Віталій Могиленко, Валентин Джима – завоювали золоті медалі в естафетній гонці на III зимовій Спартакіаді народів СРСР 1986 року.

Надія Білова – золота медаль в естафетній та срібна у спринтерській гонці на чемпіонаті світу 1986 року в Фалуні (Швеція);

Олександр Ростопін – переможець міжнародних змагань, 4 місце на чемпіонаті світу;

Наталія Приказчикова –чемпіонка і бронзова призерка чемпіонату світу 1989 року

Антоніна Сокірко (Сєрик) – здобула три золоті медалі на чемпіонатах СРСР.

України - бронзовий призер VII зимової Спартакіади Народів СРСР 1990 року в естафетній гонці.

Зліва-направо: Надія Білова, Ірина Меркушина (Корчагіна), Ірина Шмигановська та їх тренери Роман Бондарук, Василь Карленко, Ігор Починок та Микола Антипенко

II період – зростання (1991-1998 роки)

За роки незалежності України найбільш вагомими спортивними результатами такі:

У 1993 році – національна збірна України вперше взяла участь в чемпіонаті світу, де чоловіча та жіноча команди в естафетних гонках посіли відповідно 5 та 6 місце.

У 1994 рік біатлоністи України вперше взяли участь як самостійна команда у XVII зимових Олімпійських іграх у Ліллекхаммері (Норвегія).

За роки незалежності найвагоміших спортивних результатів досягли такі спортсмени:

Валентина Цербе – перша в історії незалежної України бронзова медаль у спринтерській гонці на XVII зимових Олімпійських іграх 1994 року в Ліллекхаммері;

Валентина Цербе – бронзова призерка XVII зимових Олімпійських ігор 1994 року в Ліллекхаммері

1995 рік - уперше беручи участь в розіграші Кубка світу в м. Оберхоф (Німеччина) українські біатлоністки Водоп'янова Т., Петрова О., Бєлова Н. і Цербе В. в естафетній гонці 4x7,5 кілометрів завоювали срібні медалі.

У тому ж році на чемпіонаті Європи з біатлону в м. Ле-гранд-Борнанде (Франція) чоловіча збірна команда України у складі Дольного Т., Джими В., Лисенка А. і Звонкова Р. посіла третє місце в естафетній гонці 4x7,5 кілометрів. Команда у складі Цербе В., Водоп'янової Т. і Лемеш Н. в естафетній гонці 3 x 7,5 кілометрів здобула срібну нагороду, а Ніна Лемеш в гонці на 15 кілометрів виборола срібну медаль.

Руслан Лисенко – майстер спорту міжнародного класу, бронзовий призер етапу кубка світу в естафетній гонці

Тетяна Рудь – чемпіонка світу 1996 року серед юніорок, срібна та бронзова призерка чемпіонату Світу 2007 року з літнього біатлону

Андрій Дериземля – чемпіон світу 1997 року серед юніорів

Заслужені тренери України з біатлону Олександр Кравченко, Роман Зубрилов, Григорій Шамрай (зліва-на право)

1997, 1999 роки - Олена Зубрилова стала триразовою срібною призеркою та триразовою чемпіонкою чемпіонатів світу.

1997 рік - на Всесвітній зимовій універсіаді в Кореї спортсмени України в естафетних гонках 4x7,5 кілометрів з біатлону серед чоловіків і жінок завоювали срібні та бронзові медалі. На чемпіонаті світу 1997 року в Осрблі (Словенія) Олена Зубрілова у гонках на 7,5 і 15 кілометрів, а також у гонці переслідування на 10 кілометрів завоювала три срібні медалі, а у командній гонці на 7,5 км спортсменки України (Олена Зубрілова, Олена Петрова, Тетяна Водоп'янова, Валентина Цербе) здобули бронзові медалі.

Всього на Всесвітніх зимових Універсіадах біатлоністами України завойовано 37 медалей різного ґатунку, з яких 11 золотих.

1998 р. – Олена Петрова виборола срібну медаль у гонці на 15 кілометрів XVIII зимових Олімпійських іграх в Нагано (Японія).

Олена Петрова – срібна призерка XVIII зимових Олімпійських ігор в Нагано (Японія)

Жіноча збірна команда України з біатлону перед відкриттям XVIII зимових Олімпійських ігор 1998 року в Нагано (Японія)
Зліва направо: Валентина Цербе, Ніна Лемеш, Василь Карленко, Ірина Меркушина, Олена Зубрилова, Олена Петрова

III період – визнання (з 1999 року)

Спортсмени України здобули найбільшу кількість нагород за усі часи розвитку біатлону. Найбільш вагомими є:

    бронзова медаль Лілії Єфремової в спринтерській гонці на XX зимових Олімпійських іграх 2006 р. в Турині (Італія);

    бронзова медаль Андрія Дериземлі в спринтерській гонці на чемпіонаті світу 2007 року;

    срібна медаль в естафетній гонці на чемпіонаті світу 2008 р. жіночої збірної команди України у складі Оксани Хвостенко, Валентини Семеренко, Віти Семеренко та Оксани Яковлевої;

В'ячеслав Деркач – переможець Всесвітньої універсиади, чемпіон Європи,
багаторазовий призер етапів кубка світу 2001 – 2007 років

Лілія Єфремова - бронзова призерка
XX зимових Олімпійських ігор 2006 року в Турині (Італія)

Вшанування бронзової призерки XX зимових Олімпійських ігор 2006 р. в Турині Лілії Єфремової

Андрій Дериземля – бронзовий призер чемпіонату світу 2007 року, багаторазовий призер етапів Кубка світу

Олександр Біланенко – багаторазовий чемпіон і призер чемпіонатів світу та Європи, етапів Кубка світу, Всесвітньої Універсіади

Олексій Коробейников – чемпіон Європи 2003 року

Östersund

Оксана Хвостенко – дворазова чемпіонка Всесвітньої зимової універсиади 2005 року, срібна та дворазова бронзова призерка чемпіонату світу 2008 року (праворуч)

Оксана Яковлева, Віта Семеренко, Валя Семеренко і Оксана Хвостенко – срібні призерки чемпіонату світу 2008 року в естафетній гонці

Оксана Яковлева – багаторазова чемпіонка та призерка чемпіонатів світу та Європи

Ніна Карасевич – срібна призерка першості світу 2002 року та чемпіонату світу 2008 року, чемпіонка Європи 2008 року

Загалом на Олімпійських іграх, чемпіонатах та першостях світу та Європи, всесвітніх універсіадах та етапах Кубка світу українськими біатлоністами виборено 179 медалей різного ґатунку.

Історичну довідку підготував професор В.П. Карленко.

До 50-ти річчя українського біатлону (2013 р.) планується значно більший матеріал. Головний тренер збірної України Василь Павлович Карленко чекає за ваші статті, доповнення і зауваження. Пишіть на контактну адресу сайта <http://www.biathlon.com.ua>

Медалі, здобуті в біатлоні

179 медалей	Олімпійські ігри			Чемпіонати світу			Чемпіонати Європи			Етапи Кубка світу			Першості світу			Першості Європи			Всесвітні Універсиади					
	золото	срібло	бронза	золото	срібло	бронза	золото	срібло	бронза	золото	срібло	бронза	золото	срібло	бронза	золото	срібло	бронза	золото	срібло	бронза			
Спортивний сезон																								
1976-1977	1																							
1986-1987				1	1																			
1988-1989				1		1																		
1992-1993													1											
1993-1994			1										1	1										
1995-1996					1	2							1											
1996-1997					3	1							3		2	1								
1997-1998		1											1											
1998-1999				3		1							1	1	5									
1999-2000						1							3	6								1		1
2000-2001						2							1	8								1		
2001-2002						1							1	4								1		
2002-2003				2									1	1										
2003-2004						1							1									1	2	
2004-2005							2	4														2	3	4
2005-2006			1																			1	1	1
2006-2007						1							1	2								1	1	1
2007-2008				1	2		1	2		3	1		1	2								1	1	1
Всього:	1	1	2	5	8	22	10	9	25	8	8	31	1	5	5	4	6	9	6	8	5	19	19	19
ЗАГАЛОМ:	4			35			44			47			11			19			19					

Надавали всіляку підтримку в розвитку біатлону та підготовці спортсменів чисельні спонсори та меценати.

Генеральний спонсор

Спонсори

